

Ridetur i Rold Skov onsdag d. 25. juli 2018

Onsdag i uge 30 var vi en flok ARS-ryttere og en enkelt lille "farisær" på en varm ridetur i Rold Skov. Vi var Aase, Karsten, Lene, Nanna, Mariann, Gitte, Maj, Henriette, Pia og min Freja på 12, som havde fået lov at låne Majs nye fjordhest Emma, da hendes egen pony desværre måtte aflives i starten af sommerferien.

Vi mødtes ved rideskolen i Arden allerede kl 8.30, for så forhåbentlig at undgå den værste hede. Som sædvanligt startede vi med et kram og et rundstykke. Det var første gang jeg hilste på Mariann, som er nyt medlem. Jeg håber vi gjorde et rimeligt førstehåndsindtryk.

Varmen, som allerede havde godt fat, gjorde, at vi ikke hang for længe over rundstykkerne. Vi fik sadlet op og kom af sted.

Togene kører ikke for tiden, så dem undgik vi at møde. Til gengæld fik vi den første trav ud af stien, der løber langs jernbanen og der var et par heste, som varmen til trods gerne ville fremad. Inde i skoven var der dejlig skygge og ind imellem en sval brise. Vi fik os også en galop ud af en god skovsti.

Dagens store prøve kom til at stå, da Kassi skulle forcere træbroen ved St. Øksø. Sidste år gjorde hun det godtnok tydeligt, at hun ikke var vild med den. Den mening havde hun bibeholdt. Desværre er der netop der fuld sol, så det er ikke det sjoveste sted, for hverken heste eller ryttere at strande. Kassi var længe hverken til at hugge eller stikke i, så vi andre blev sendt hen for at køle af ved søen i håbet om, at hun ville overvinde skrækken, når hun så os forsvinde. Desværre nej. Vi andre nød at komme i skyggen og flere heste fik svalet hovene i det lidt køligere søvand. Lommelærken havde ingen haft lyst til at medbringe i heden og tanken om varme øl, havde fået os til at lade provianten blive i køleskabet på rideskolen. Men lige der havde en kølig tår nu nok kunne bringe lykke, så der fortrød jeg, at jeg ikke havde medbragt vandflaske.

Med en god portion tålmodighed, samt hjælp fra en par øvrige deltagere kom Kassi endelig over, godt varme var både hun og Lene, så der skulle en tår vand til, før vi red videre.

For de, der havde lyst var der en serie stammer at springe lidt længere inde i skoven. Det var vel cirka halvdelen, der sprang, mens vi andre red udenom for at møde dem "på den anden side". Resten af turen foregik i et generelt roligere tempo, end hvad ARS' ture normalt gør, for nu havde solen fået rigtig fat, men lidt galop og trav blev det da til. Desværre også noget tumult ud af en kuperet sti. Der fik vi endnu engang bekræftet, at ridning i et felt ikke altid bare er "piece of cake". Os i front satte i rolig trav, og holdt det tempo, da terrænet var noget "op og ned". Men for de bagerste var det en anderledes kaotisk oplevelse, der både involverede fuld fræs og fuld stop og så er det ikke sjovt at ride i flok. Hestene blev skridtet godt af på den sidste del af turen, der gik gennem en villavej og over en togbro.

Tilbage ved start fik hestene et velfortjent koldt brus og tilbud om vand. Derefter nød vi andre madpakker og noget koldt at drikke.

Der blev snakket og hygget, men ikke lige så længe, som vi sommetider gør, for hestene skulle have lov at komme hjem i skyggen.

Jeg er godt klar over, at ARS er en klub for voksne ryttere, så jeg er ekstra glad for, at Freja blev budt velkommen på trods af det og fik en rigtig god tur og muligheden for at få lov at springe i et felt.

Mange sommerhilsner Pia

